

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S.S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku P. M.

z udziałem J. M.

o podział majątku

postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków J. M. i P. M. wchodzi następujące składniki majątkowe:
 - a) zestaw mebli do sypialni składający się z dwóch nocnych szafek, łóżka z materacem, komody, toaletki, stolika rtv i skrzyni o łącznej wartości 1000 (tysiąc) złotych,
 - b) zestaw mebli do salonu składający się z dwóch szklanych regałów, ławy i szafki o łącznej wartości 600 (sześćset) złotych,
 - c) telewizor marki SONY o wartości 300 (trzysta) złotych,
2. umorzyć postępowanie w zakresie podziału nieruchomości położonej przy ulicy (...) w B., gmina B.,
3. dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków J. M. i P. M. w ten sposób, że wszystkie składniki majątkowe wymienione w punkcie 1 przyznać na własność J. M.,
4. ustalić, że J. M. dokonała nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny małżonków J. M. i P. M. w kwocie (...) (tysiąc dwieście osiem) złotych,
5. oddalić wniosek J. M. o ustalenie dokonania nakładu z majątku odrębnego na majątek wspólny w pozostałym zakresie i rozliczenia spłaty z tytułu kredytu,
6. oddalić żądanie P. M. o zapłatę odszkodowania za korzystanie przez J. M. ponad udział z samochodu osobowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) i rozliczenia spłaty z tytułu kredytu,
7. zasądzić od J. M. na rzecz P. M. kwotę (...) (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt jeden) złotych tytułem spłat i dopłat,
8. nie obciążać J. M. i P. M. obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych,
9. ustalić, że w pozostałym zakresie J. M. i P. M. ponoszą koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

W dniu 14 kwietnia 2011 r. P. M. wystąpił z wnioskiem o podział majątku wspólnego jego i uczestniczki, wnosząc o ustalenie, że w skład tego majątku wchodzi zabudowana nieruchomość położona przy ul. (...) w B., gmina B., dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) - o wartości 1000000 zł oraz samochód osobowy marki V., rok produkcji 1997, o nr rej. (...) - o wartości 9000 zł. Wnioskodawca wniósł o przyznanie powyższych składników majątkowych na wyłączną własność uczestniczki za splotą na rzecz wnioskodawcy.

[wniosek k.2-6]

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2011 r. Sąd zwolnił P. M. od kosztów sądowych częściowo, a mianowicie od opłaty sądowej od wniosku powyżej 800 zł.

[postanowienie k.22-23]

W piśmie z dnia 1 czerwca 2011 r. uczestniczka zakwestionowała wskazaną przez wnioskodawcę wartość nieruchomości zgłoszonej do podziału.

[pismo k.28]

Na rozprawie z dnia 29 września 2011 r. uczestniczka przyłączyła się do wniosku co do zasady, oświadczając że nie kwestionuje składników majątkowych zgłoszonych do podziału we wniosku ani wartości samochodu wskazanej na kwotę 9000 zł. Oświadczyła, że kwestionuje wartość nieruchomości, albowiem w jej ocenie wynosi ona 500000 zł.

[protokół rozprawy k.36]

W piśmie z dnia 11 grudnia 2011 r. pełnomocnik uczestniczki wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego byłych małżonków poprzez przyznanie samochodu marki V. na rzecz wnioskodawcy, a nieruchomości na rzecz uczestniczki. Ponadto wniósł o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki sploty w kwocie 33891,04 zł z tym zastrzeżeniem, że wnioskodawca nie będzie splotać kredytu mieszkaniowego Własny Kąt Hipoteczny nr 203- (...) zaciągniętego przez strony w (...) SA w W.. Ponadto wniósł o ustalenie nierównych udziałów w majątku dorobkowym małżonków poprzez ustalenie, że uczestniczka przyczyniła się do powstania tego majątku w 80 %, a wnioskodawca – w 20 %. Wskazał również, że uczestniczka poniosła nakłady z majątku osobistego na przedmiotową nieruchomość w łącznej kwocie 75988,84 zł, a także poniosła od daty orzeczenia rozwodu koszty utrzymania tej nieruchomości w kwocie 20986,96 zł. Podniósł, że spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oznaczonego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...) o wartości 120000 zł powstało w wyniku przekształcenia przysługującego wyłącznie uczestniczce lokatorskiego prawa do tego lokalu. Warunkiem powstania tego prawa było wniesienie do Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) C. w Ł. wkładu mieszkaniowego w kwocie 58937,46 zł, a pieniądze na ten cel pochodziły z majątku osobistego uczestniczki, albowiem stanowiły darowiznę uczynioną na jej rzecz przez jej matkę – M. Z.. Wnioskodawca powinien zwrócić połowę opłat związanych z utrzymaniem domu po rozwodzie, tj. 10493,48 zł. Ponadto pełnomocnik uczestniczki podniósł, że uczestniczka poniosła wydatki remontowe w łącznej kwocie 17051,66 zł, które zwiększają wartość nieruchomości i winny być uwzględnione przy obliczaniu wartości majątku podlegającego podziałowi. W ocenie uczestniczki wartość nieruchomości zwiększają również roboty budowlane i prace wykończeniowe wykonane przez jej ojca – J. Z.. Wartość tych prac na datę rozwodu wynosi 85020,90 zł.

[pismo k.48-53]

Na rozprawie w dniu 21 lutego 2012 r. pełnomocnik wnioskodawcy sprecyzował, że wniosek o podział majątku wspólnego dotyczy działki oznaczonej numerem ewidencyjnym (...).

[protokół rozprawy k. 97]

W piśmie z dnia 29 lutego 2012 r. pełnomocnik wnioskodawcy wnosił o ustalenie równych udziałów stron w majątku dorobkowym. Zakwestionował, aby przekazanie środków odpowiadających wysokości wkładu mieszkaniowego związanego z lokalem mieszkalnym położonym przy ul. (...) stanowiło darowiznę tylko na rzecz uczestniczki, gdyż nie zostało sporządzone w wymaganej formie aktu notarialnego, a nadto działania uczestniczki i jej rodziców miały na celu dobro obojga małżonków, tj. wybudowanie domu, w którym ostatecznie zamieszkały strony i rodzice uczestniczki. Pełnomocnik wnioskodawcy zakwestionował również możliwość rozliczenia w postępowaniu o podział majątku wspólnego kredytu, wskazując, że dotyczy to wierzytelności osoby trzeciej, tj. banku, która przysługuje pięciu osobom jako kredytobiorcom. Zakwestionował również możliwość obciążenia wnioskodawcy kosztami utrzymania wspólnej nieruchomości, powstałymi po dacie jego wyprowadzki.

[pismo k.104-105 odwr.]

Na rozprawie w dniu 7 września 2015 r. pełnomocnik uczestniczki cofnął wniosek o ustalenie nierównych udziałów, w związku z czym Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie. Z uwagi na chęć sprzedaży nieruchomości objętej wnioskiem na wolnym rynku i zgodny wniosek pełnomocników wnioskodawcy i uczestniczki, Sąd zawiesił postępowanie na podstawie art. 178 k.p.c. w zw. z art. 13 par 2 k.p.c.

[protokół rozprawy k.425-427, postanowienia k.428 i 429]

W piśmie z dnia 25 maja 2016 r. pełnomocnik uczestniczki poinformował Sąd o sprzedaży nieruchomości objętej wnioskiem, wnosząc o podjęcie zawieszzonego postępowania, co też Sąd uczynił postanowieniem z dnia 31 maja 2016 r.

[pismo k.430, postanowienie k.433]

W piśmie z dnia 7 lipca 2016 r. pełnomocnik uczestniczki wniósł o przyznanie samochodu marki V. na rzecz uczestniczki za spłatą na rzecz wnioskodawcy w kwocie 4500 zł, rozliczenie kwoty 375168,57 zł tytułem nakładów poniesionych przez uczestniczkę z majątku osobistego na majątek wspólny oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwoty 187584,28 zł tytułem wyrównania udziału w majątku wspólnym. Jednocześnie oświadczył, że ze sprzedaży nieruchomości w B. strony uzyskały 650000 zł, z której to kwoty w pierwszej kolejności spłaciły zaciągnięty kredyt hipoteczny, zaś nadwyżką podzielili się po połowie. Podniósł, że po ustaniu małżeńskiej wspólności ustawowej uczestniczka dokonała spłaty z majątku osobistego zaciągniętego kredytu hipotecznego w kwocie 58509,22 zł, a zatem wnioskodawca powinien jej zwrócić połowę tej kwoty, tj. 29254,61 zł. Ponadto wskazał, że po orzeczeniu rozwodu uczestniczka poniosła opłaty związane z utrzymaniem przedmiotowej nieruchomości w kwocie 3813 zł w postaci wydatków na ubezpieczenie domu i podatku od nieruchomości oraz wydatki remontowe w łącznej kwocie 22400 zł, w związku z czym wnioskodawca powinien zwrócić uczestniczce połowę tej kwoty, tj. 13106,50 zł.

[pismo k.445-449]

W piśmie z dnia 21 września 2016 r. pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zasądzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwoty 8000 zł tytułem odszkodowania za korzystanie przez nią z samochodu objętego wnioskiem ponad swój udział w okresie od sierpnia 2010 r. do chwili złożenia pisma. Ponadto z ostrożności procesowej, w razie uwzględnienia roszczenia uczestniczki o rozliczenie spłaty rat kredytu, wniósł o zasądzenie od uczestniczki z tego tytułu kwoty 4242,28 zł, stanowiącej połowę kwoty 8484,56 zł, którą uiścił wnioskodawca. Ponadto zgłosił do podziału wymienione w piśmie nieruchomości, wskazując ich wartość i wnosząc o przyznanie ich na własność uczestniczce z obowiązkiem spłaty 1/2 ich wartości na rzecz wnioskodawcy.

[pismo k.543-545]

W piśmie z dnia 6 grudnia 2016 r. pełnomocnik uczestniczki zakwestionował wartość samochodu marki V..

[pismo k.576-578]

Na rozprawie w dniu 4 czerwca 2018 r. pełnomocnik wniósł o przyznanie samochodu na rzecz uczestniczki za spłatą na rzecz wnioskodawcy, zasądzenie przez uczestniczkę na rzecz wnioskodawcy odszkodowania za korzystanie z samochodu ponad swój udział w okresie, który przyjął biegły i w wysokości wskazanej przez biegłego oraz rozliczenie ruchomości, wnosząc o przyznanie ich uczestniczce ze spłatą na rzecz wnioskodawcy zgodnie z wyceną biegłego. Oświadczył, że spłata na rzecz wnioskodawcy powinna wynieść 217795 zł. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

[e-protokół rozprawy 00:01:40-00:06:32 CD k.683]

W toku postępowania uczestniczka zmieniła nazwisko z (...) na (...).

[kopia aktu małżeństwa k.165]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca i uczestniczka byli małżeństwem od dnia 17 sierpnia 1996 r. Wyrokiem z dnia 29 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy w Łodzi rozwiązał ich związek małżeński przez rozwód.

[dowód: wyrok k.19-20]

W dniu 13 grudnia 2000 r., tj. w trakcie trwania związku małżeńskiego stron, uczestniczka została przyjęta w poczet członków Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) C. w Ł. i na prawach pierwszeństwa po matce M. Z. otrzymała przydział spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł.. W związku z powyższym w dniu 19 grudnia 2000 r. wpłaciła na konto Spółdzielni wymagany wkład mieszkaniowy w kwocie 41508,64 zł, którą to kwotę przekazała matka uczestniczki.

[dowód: zaświadczenie k.60 i 458, zeznania świadka M. Z. k.125-126, zeznania uczestniczki e-protokół rozprawy 00:39:16-01:03:08 CD k.683 w zw. z k.101]

Aktem notarialnym z dnia 20 grudnia 2000 r. strony zakupiły nieruchomość położoną w B. przy ul. (...), składającą się z działek o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,1030 ha i 64/3 o powierzchni 0,1031 ha, za cenę 30900 zł, przy czym część ceny w kwocie 6900 zł zapłacili przed podpisaniem umowy, natomiast resztę ceny w kwocie 24000 zł zapłacili w dniu 20 grudnia 2000 r. z udzielonego przez (...) Bank (...) SA w W. kredytu hipotecznego nr 203- (...) z dnia 18 grudnia 2000 r.

[dowód: akt notarialny k.12-14 i 151-152 i 566-567]

Dla nieruchomości oznaczonej jako działka o numerze ewidencyjnym (...) położonej w B. przy ul. (...) Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w XVI Wydziale Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...).

[dowód: odpis z KW k.15-18]

Po urodzeniu się pierwszego dziecka, w 1999 r. strony powzięły decyzję o budowie. W dniu 1 maja 2001 r. rozpoczęły budowę domu systemem gospodarczym. Mieli w nim zamieszkać również rodzice uczestniczki. Przy budowie i wykończeniu domu wiele prac wykonywał ojciec uczestniczki – J. Z.. Matka uczestniczki gotowała jedzenie dla robotników. Przy budowie pomagali również rodzice wnioskodawcy. Niektóre prace wykonywał także bądź pomagał przy ich wykonaniu wnioskodawca. Rodzice wnioskodawcy zajmowali się synem stron. Drugie dziecko urodziło się w 2005 r., po zakończeniu budowy. Do tego czasu strony były zgodnym małżeństwem. W trakcie budowy sprzedali działkę nr (...), a pieniądze z jej sprzedaży przeznaczyci na wykończenie domu.

[dowód: zeznania świadków: S. D. k.121, P. D. k.122, E. M. k.122-123, M. Ś. k.124-125, M. Z. k.126-127, J. Z. k.127-128, R. B. k.160, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy 00:11:29-00:37:32 CD k.683 w zw. z k.98-99, zeznania uczestniczki e-protokół rozprawy 00:39:16-01:03:08 CD k.683 w zw. z k.100]

Decyzją Zarządu z dnia 15 marca 2001 r. uczestniczka przekształciła posiadane spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu i uzupełniła wkład budowlany w wysokości 17428,82 zł, w tym:

- w dniu 12 czerwca 2001 r. przelewem z księżeczki mieszkaniowej wnioskodawcy w (...) 1998,14 zł,
- w dniu 12 czerwca 2001 r. przelewem z księżeczki mieszkaniowej uczestniczki w (...) 5376,57 zł,
- w dniu 2 sierpnia 2001 r. wpłatą własną w wysokości 10054,11 zł ze wspólnych środków finansowych.

[dowód: zaświadczenie k.60, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy 00:11:29-00:37:32 CD k.683 w zw. z k.98-99, zeznania uczestniczki e-protokół rozprawy 00:39:16-01:03:08 CD k.683 w zw. z k.99-100]

Aktem notarialnym z dnia 8 sierpnia 2001 r. małżonkowie sprzedali spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) przy ul. (...) w Ł. wraz z wkładem budowlanym, za cenę 120000 zł, przy czym część ceny w kwocie 35000 zł miała zostać uiszczona do dnia 31 sierpnia 2001 r., część ceny w kwocie 45000 zł – do dnia 31 marca 2002 r., a reszta ceny w kwocie 40000 zł – do dnia 30 czerwca 2002 r. Termin wydania lokalu ustalono na 31 grudnia 2001 r.

[dowód: akt notarialny k.61-63 i 568-569]

Dnia 22 sierpnia 2001 r., decyzją Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej im. B. C. w Ł., uczestniczka została skreślona z rejestru członków tej Spółdzielni w związku ze zbyciem spółdzielczego własnościowego prawa do tego lokalu.

[dowód: zaświadczenie k.60]

Aktem notarialnym z dnia 7 czerwca 2006 r. małżonkowie sprzedali działkę nr (...) za cenę 31000 zł, przy czym całą cenę sprzedaży otrzymali przed podpisaniem umowy.

[dowód: akt notarialny k.106-107 i 144-145 odwr.]

W dniu 17 listopada 2006 r. wnioskodawca i uczestniczka zawarli z (...) Bankiem (...) SA w W. umowę kredytu mieszkaniowego Własny Kąt hipoteczny nr 203- (...). Pozostałymi kredytobiorcami byli: matka wnioskodawcy – E. M. oraz rodzice uczestniczki – M. Z. i J. Z.. Był to już trzeci kredyt, który był zaciągnięty częściowo na spłatę drugiego kredytu, który w dniu 28 lutego 2006 r. był zaciągnięty przez rodziców uczestniczki i matkę wnioskodawcy.

[dowód: umowa k.138-143, aneks k.65-74, umowa k.146-150, zeznania świadków: E. M. k.123 i J. Z. k.129]

W trakcie trwania związku małżeńskiego strony zakupiły samochód osobowy marki V. o nr rej. (...), aby wozić dzieci do szkoły i na zajęcia. (...) zostało zarejestrowane na uczestniczkę. Kiedy małżonkowie zamieszkiwali razem, to korzystali z tego auta wspólnie. Był też samochód marki R. (...) zarejestrowany na teścia, chociaż kupiony za pieniądze stron. Uczestniczka, bez konsultacji z wnioskodawcą, po kolizji drogowej sprzedała samochód marki V. w 2017 r. w stanie uszkodzonym za cenę 450 zł, a samochód marki R. (...) został sprzedany w 2011 r. Wnioskodawca nie zwracał się do uczestniczki, aby wydała mu samochód V.. W dacie wyprowadzki wnioskodawcy uczestniczka użytkowała V., a wnioskodawca - R. (...). W styczniu 2011 r. R. uległo awarii, wnioskodawca zostawił je na drodze i zadzwonił do swojego teścia, aby je odstawił do warsztatu.

[dowód: kopia dowodu rejestracyjnego k.35-36, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy 00:11:29-00:37:32 i 01:03:08-01:07:22 CD k.683, zeznania uczestniczki 00:39:16-01:03:08 CD k.683, umowa k.687]

W dacie orzeczenia rozvodu budynek na wspólnej nieruchomości był gotowy do zamieszkania. Wnioskodawca na terenie nieruchomości był po raz ostatni w dniu 16 sierpnia 2010 r. Tego dnia wyprowadził się po wcześniejszej informacji, że uczestniczka wystąpiła z pozwem o rozwód. Po tym czasie w domu nadal zamieszkiwała uczestniczka z dziećmi, swoimi rodzicami, a następnie ze swoim konkubentem. Uczestniczka nie zwracała się do wnioskodawcy

z prośbą o partycypowanie w opłatach za dom. Później uczestniczka wykonała prace remontowe, których nie konsultowała z wnioskodawcą i nie miał on na nie żadnego wpływu.

[dowód: zeznania świadka M. Ś. k.124-125, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy 00:11:29-00:37:32 CD k.683 w zw. z k.98-99, zeznania uczestniczki e-protokół rozprawy 00:39:16-01:03:08 CD k.683 w zw. z k.100-101]

Aktem notarialnym z dnia 31 marca 2016 r. strony sprzedały nieruchomość położoną przy ul. (...) w B. za cenę 650000 zł, przy czym część ceny w kwocie 52000 zł kupujący wypłacili tytułem zadatku na rzecz każdego z byłych małżonków w kwotach po 26000 zł, część ceny w kwocie 298000 zł kupujący zobowiązali się wypłacić na rachunki osobiste w kwotach po 149000 zł, a resztę ceny w kwocie 300000 zł najpóźniej do 18 maja 2016 r. przelewami w ten sposób, że kwotę 158758,92 zł na rachunek techniczny do spłaty kredytu, zaś kwoty po 70620,54 zł na rachunki osobiste stron niniejszego postępowania.

[dowód: akt notarialny k.451-457]

Po rozwodzie uczestniczka z tytułu podatku od wspólnej nieruchomości zapłaciła 1208 zł w następujący sposób:

- cztery razy po 72 zł tytułem I, II, III i IV raty za 2012 r.,
- 86 zł tytułem I raty, 86 zł tytułem II raty, 86 zł tytułem III raty i 85 zł tytułem IV raty za 2013 r.,
- 91 zł tytułem II raty, 91 zł tytułem III raty i 92 zł tytułem IV raty za 2014 r.,
- dwa razy po 100 zł tytułem I i II raty za 2015 r.,
- 103 zł tytułem I raty za 2016 r.

[dowód: decyzja k.496-500, przelewy k.492-495]

W latach 2011-2015 r. uczestniczka zawierała umowy ubezpieczenia nieruchomości.

[dowód: polisy k.506-518]

Aktualna wartość ruchomości zgłoszonych do podziału wynosi:

- a) pieca marki V. - 1250 zł,
- b) zestawu mebli do sypialni obejmującego 2 nocne szafki, łóżko, materac, komodę, toaletkę, stolik RTV i skrzynię - łącznie 1000 zł,
- c) zestawu mebli do salonu złożonego z dwóch sof z ekoskóry, dwóch regałów, szkła, ławy, szafki – łącznie 1200 zł, przy czym wartość każdej z sof wynosi po 300 zł, szafki-witrynki dwudrzwiowej 150 zł, a szafki witrynki jednodrzwiowej, ławy i szafki po 120 zł,
- d) zestawu mebli do pokoju składającego się z szafy, szafki, przystawki, stolika TV i komody – łącznie 750 zł,
- e) telewizora marki S. – 300 zł.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego do spraw szacunku ruchomości k.603-604, pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego do spraw szacunku ruchomości k.662-663]

W dacie wyprowadzki wnioskodawcy piec marki V. był zdemontowany i stał w pomieszczeniu gospodarczym. (...) do pokoju zostały zakupione do użytku syna, który obecnie ma 21 lat i mieszka z babcią. Dwie sofy z ekoskóry były zniszczone i zabrane podczas zbiórki wielkogabarytowych przedmiotów w 2016 r.

[dowód: zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy 00:11:29-00:37:32 i 01:03:08-01:07:22 CD k.683, zeznania uczestniczki e-protokół rozprawy 00:39:16-01:03:08 CD k.683]

Aktualna wartość samochodu osobowego marki V. o nr rej. (...), rok produkcji 1997, według stanu na dzień 29 listopada 2010 r., wynosi 2200 zł.

[dowód: pisemna opinia biegłego z zakresu wyceny pojazdów oraz jakości i kosztów napraw powypadkowych pojazdów k.626-633]

Kwota odszkodowania za użytkowanie przedmiotowego pojazdu ponad udział wynoszący 1/2 w prawie jego własności w okresie od dnia 16 sierpnia 2010 r. do końca grudnia 2010 r. (137 dni) wynosi 8220 zł, przy czym za 2011 rok (365 dni) – 21900 zł, za rok 2012 (366 dni) – 27450 zł, za 2013 rok (365 dni) – 27375 zł, za 2014 rok (365 dni) – 31025 zł, za 2015 rok (365 dni) – 31025 zł, za 2016 rok (366 dni) – 34770 zł, zaś od dnia 1 stycznia do dnia 11 grudnia 2017 r. – 32680 zł, tj. łącznie 214445 zł.

[dowód: pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny pojazdów oraz jakości i kosztów napraw powypadkowych pojazdów k.671]

Wnioskodawca aktualnie utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości 3900 zł netto miesięcznie. Na wspólne dzieci płaci alimenty w łącznej kwocie 800 zł. Ponadto płaci też alimenty w wysokości 450 zł na swoje trzecie dziecko. Zamieszkuje u matki. Nie posiada żadnej nieruchomości. Posiada zadłużenie z tytułu kredytów w łącznej kwocie ok. 40000 zł, które zaciągnął m. in. na sprawę o podwyższenie alimentów. Maksymalnie mógłby spłacać uczestniczkę w kwocie po 600 zł miesięcznie.

[dowód: zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy 00:11:29-00:37:32 CD k.683]

Sąd nie przeprowadził dowodu z zeznań świadka J. K. z uwagi na cofnięcie tego wniosku (k.159).

Sąd pominął opinie biegłego do spraw wyceny nieruchomości, których przedmiotem była wycena nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), albowiem w toku postępowania strony dokonały jej sprzedaży, dzieląc się kwotą ze sprzedaży. Opinie biegłego nie były zatem przydatne do rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd pominął rachunki i faktury za materiały zużyte do remontu nieruchomości po rozwodzie, albowiem w przyczyn wskazanych w dalszej części uzasadnienia nie uwzględnił kosztów remontu jako nakładu z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny.

Sąd nie dał wiary zeznaniom uczestniczki i świadka M. Z. w zakresie, w jakim twierdziły, że kwotę 41508,64 zł na wkład mieszkaniowy związany z prawem do lokalu nr (...) przy ul. (...) uczestniczka otrzymała od swojej matki jako darowiznę. Uczestniczka zeznała: „W domyśle była to darowizna dla mnie. Myślę, że było to w domyśle moim i mamy i myślę, że mama to w dniu dzisiejszym potwierdzi.” Przede wszystkim darowizna nie może być czynnością dorozumianą. Ponadto uczestniczka nie dysponuje żadnym pisemnym dokumentem, że doszło do rzekomej darowizny tych środków i to wyłącznie na rzecz uczestniczki. Co więcej, do zakończenia budowy, a zatem jeszcze przez wiele kolejnych lat, małżeństwo stron funkcjonowało w sposób prawidłowy i nic nie wskazywało na to, że zakończy się ono rozwodem. Twierdzenie o darowiznie jest zatem jedynie linią obrony uczestniczki, zmierzającą do tego, aby uzyskać jak największą spłatę od wnioskodawcy z majątku wspólnego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. Z., zgodnie z którymi wszystko, co robili rodzice uczestniczki, robili wyłącznie dla swojej córki i wnuków. Świadek zeznał następnie, że mówiąc, że robili coś dla dzieci, to mieli na myśli córkę i wnuki, a nie wnioskodawcę, który nie jest ich dzieckiem. Rodzice uczestniczki nie wyrażali nigdy wcześniej na zewnątrz swojej woli, że pomagają wyłącznie uczestniczkę, a nie wnioskodawcy, który nie jest ich synem. Należy podkreślić, że budowa domu była w okresie, kiedy w małżeństwie stron nie było źle i żadna ze stron nie myślała o rozwodzie.

Ponadto rodzice uczestniczki mieli zamieszkać wspólnie z małżonkami w nowym domu, a zatem czynności, których dokonywali w związku z budową, robili również dla siebie.

Sąd nie dał również wiary zeznaniom świadka M. Z. w zakresie twierdzenia, że pomoc przy budowie domu rodzice uczestniczki świadczyli wyłącznie na rzecz swojej córki i wnuków. Twierdzenie świadka, że przyszłość córki w tym czasie była pod znakiem zapytania nie znajduje potwierdzenia w reszcie zgromadzonego materiału dowodowego. Co więcej, świadek nie informowała wnioskodawcy, że pomoc ta nie jest świadczona na jego rzecz.

Sąd nie dał wiary zeznaniom uczestniczki w zakresie twierdzenia, że piec został sprzedany na złom jeszcze przed wyprowadzką wnioskodawcy. Uczestniczka nie posiada na tą okoliczność żadnych dokumentów, a wnioskodawca okoliczności tej zaprzeczył.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 23 zd. 1 k.r.o. małżonkowie mają równe prawa i obowiązki w małżeństwie.

Z chwilą zawarcia małżeństwa między małżonkami powstaje z mocy ustawy wspólność majątkowa obejmująca ich dorobek. Przedmioty majątkowe nie objęte wspólnością stanowią majątek osobisty każdego z małżonków. Dorobkiem małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. W szczególności dorobek małżonków stanowią pobrane wynagrodzenie za pracę oraz za inne usługi świadczone osobiście przez któregokolwiek z małżonków oraz dochody z majątku wspólnego, jak również - z odrębnego majątku każdego z małżonków (art. 31 i 32 k.r.o.).

J. M. i P. M. byli małżeństwem od dnia 17 sierpnia 1996 r. do dnia 29 listopada 2010 r. W tym czasie łączyła ich zatem wspólność ustawowa małżeńska.

Do podziału strony zgłosiły nieruchomości położoną w B. przy ul. (...), którą sprzedały w toku niniejszego postępowania. Część pieniędzy ze sprzedaży przeznaczyły na spłatę kredytu zaciągniętego wraz z matką wnioskodawcy i rodzicami uczestniczki, natomiast pozostałą część podzieliły między sobą w równych częściach, wskazując w akcie notarialnym, na jakie rachunki i w jakim terminie nabywcy zobowiązani są dokonać przelewów. W dacie orzekania składnik majątkowy w postaci przedmiotowej nieruchomości nie był już w posiadaniu żadnej ze stron. Doszło również do rozliczenia się przez nie z kwoty uzyskanej ze sprzedaży. Skoro w tym zakresie strony wzajemnie już się rozliczyły, to wydanie postanowienia w tym przedmiocie było bezprzedmiotowe, co skutkowało umorzeniem postępowania co do podziału nieruchomości na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. (pkt 2 postanowienia).

Zgodnie z art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku. Do dziale spadku stosuje się zaś odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności (art. 688 k.p.c.).

Przy zniesieniu współwłasności pierwszeństwo ma podział na zgodny wniosek stron. Jeżeli brak jest podstaw do wydania postanowienia stosownie do zgodnego wniosku, a zachodzą warunki do dokonania podziału w naturze, sąd dokonuje tego podziału na części odpowiadające swą wartością udziałom współwłaścicieli z uwzględnieniem wszelkich okoliczności zgodnie z interesem społeczno-gospodarczym, a różnice wartości wyrównuje się przez dopłaty pieniężne (art. 622 i 623 k.p.c.).

Co do ruchomości zgłoszonych do podziału.

Okolicznością bezsporną jest, że w trakcie trwania związku małżeńskiego strony zakupiły samochód osobowy marki V. nr rej. (...) oraz ruchomości wymienione w piśmie pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 21 września 2016 r. (k.545).

Z uwagi na to, że samochód został sprzedany przez uczestniczkę w 2017 r., a zatem po rozwodzie stron, to nie można było uwzględnić tego składnika majątkowego w pkt 1 postanowienia, w którym ustalony został skład majątku wspólnego podlegający podziałowi. Sąd natomiast przy rozliczeniu spłaty na rzecz wnioskodawcy uwzględnił aktualną wartość tego pojazdu według stanu na datę rozwodu stron, którą biegły – w opinii niekwestionowanej przez żadną

ze stron – wskazał na kwotę 2200 zł. W tym miejscu należy wskazać, że w rozpoznawanej bez znaczenia jest, że samochód został sprzedany przez uczestniczkę w stanie uszkodzonym za kwotę 450 zł, albowiem Sąd ustala skład majątku wspólnego według stanu na datę ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, tj. w tym przypadku rozvodu stron, według cen aktualnych. Okolicznością mającą znaczenie przy rozliczeniu był fakt, że przedmiotowy pojazd po rozwodzie pozostawał w posiadaniu uczestniczki.

Tak samo Sąd odniósł się do pieca V.. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w dacie wyprowadzki wnioskodawcy piec ten był zdemontowany i stał w pomieszczeniu gospodarczym w domu, w którym nadal zamieszkiwała uczestniczka ze swoimi rodzicami, wspólnymi dziećmi stron i swoim konkubentem. Uczestniczka w żaden sposób nie wykazała, że piec ten został przez nią sprzedany lub oddany na złom, na dodatek – jak twierdziła – przed orzeczeniem rozvodu. Okolicznością bezsporną było natomiast, że obecnie piec nie jest już w posiadaniu żadnej ze stron. Sąd zatem również w tym przypadku uwzględnił wartość pieca z pojemnikiem na olej w kwocie wskazanej przez biegłego sądowego na kwotę 1250 zł, oraz fakt, że piec w dacie był w posiadaniu uczestniczki a nie wnioskodawcy.

Powyższe rozważania dotyczą także dwóch sof z ekoskóry, które były zniszczone i zostały zabrane podczas zbiórki wielkogabarytowych przedmiotów w 2016 r., po sprzedaży nieruchomości w B..

Jak wynika z zeznań wnioskodawcy i uczestniczki, meble do pokoju w postaci szafy, szafki, przystawki, stolika RTV i komody zostały zakupione do użytku ich wspólnego syna, który obecnie jest pełnoletni i mieszka z babcią, albowiem ma od niej bliżej do szkoły. Choć nie są to meble typowo dziecięce, to z uwagi na to, że korzystał z nich syn stron, który może je w każdej chwili zabrać, Sąd uznał, że meble te nie stanowią majątku wspólnego stron i nie uwzględnił ich w rozliczeniu spłaty.

Pozostałe ruchomości w postaci zestawu mebli do sypialni (dwie nocne szafki, łóżko z materacem, komoda toaletka, stolik TV i skrzynia) o wartości 1000 zł, zestawu mebli do salonu (dwa szklane regały, ławy i szafki o wartości 600 zł) oraz telewizora marki Sony o wartości 300 zł nadal pozostają w posiadaniu uczestniczki. Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt. 1 i 3 postanowienia.

Zgodnie z art. 45 § 1 k.r.o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że od dnia 13 grudnia 2000 r. do dnia 22 sierpnia 2001 r. uczestniczka była członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) C. w Ł. i przysługiwało jej spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ul. (...). Pieniądze na wkład budowlany pochodziły od matki uczestniczki. Sąd nie znalazł podstaw, aby przyjąć, że kwota ta stanowiła darowiznę M. Z. wyłącznie na rzecz uczestniczki jako córki. Małżeństwo stron w tym czasie funkcjonowało prawidłowo i nic nie wskazywało na to, że zakończy się rozwodem. Co więcej, w 1999 r. strony podjęły decyzję o budowie domu, w którym mieli zamieszkać również rodzice uczestniczki. Z rzekomej darowizny nie został sporządzony żaden dokument. Kwota ta nie została również zgłoszona do urzędu skarbowego jako darowizna. Twierdzenia uczestniczki i świadka M. Z. w tym zakresie nie są wiarygodne. Wbrew stanowisku uczestniczki darowizna nie może być „dorozumiana”, jak określiła to J. M.. W ocenie Sądu jest to jedynie stanowisko uczestniczki reprezentowane w toku niniejszego postępowania, a mające na celu pozyskanie od wnioskodawcy większej spłaty z majątku wspólnego. W ocenie Sądu przekazanie przez matkę uczestniczki kwoty na uiszczenie wkładu budowlanego nastąpiło na rzecz obojga małżonków i nie stanowiło nakładu z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny stron. W dniu 15 marca 2001 r. nastąpiło przekształcenie prawa do tego lokalu na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, w związku z czym został uzupełniony wkład budowlany w wysokości 17428,82 zł. Pieniądze na to pochodziły z książeczek mieszkaniowych stron oraz ze wspólnych pieniędzy, jakie małżonkowie pozyskali tytułem przedpłaty od nabywców lokalu.

Okolicznością bezsporną jest fakt, że wnioskodawca wyprowadził się ze wspólnego domu położonego w B. w dniu 16 sierpnia 2010 r. Od tego czasu nie uczestniczył w opłatach związanych z utrzymaniem nieruchomości. Brak jest jednak podstaw do obciążania wnioskodawcy opłatami za korzystanie ze wspólnego domu, w którym nadal zamieszkiwała uczestniczka z dziećmi oraz swoimi rodzicami, a następnie również ze swoim konkubentem. Wnioskodawca wyprowadził się ze wspólnego domu, ponieważ uczestniczka związała się z innym mężczyzną i wniosła pozew o rozwód z wnioskodawcą. Wnioskodawca przeniósł się do swojej matki, u której zamieszkuje do chwili obecnej. Od dnia 16 sierpnia 2010 r. wnioskodawca nie miał wpływu na to, ile osób zamieszkuje w domu i jakie jest w związku z tym zużycie mediów. Uczestniczka zawierała również umowy ubezpieczenia wspólnej nieruchomości. Nie konsultowała ich jednak z wnioskodawcą i nie miał on wpływu ani na fakt zawarcia tych umów, ani na to, z jakim towarzystwem ubezpieczeń zostaną one zawarte i ile będzie wynosiła składka na ubezpieczenie.

Sąd uwzględnił jedynie opłaty uiszczone przez uczestniczkę z tytułu podatku od nieruchomości w kwocie 1208 zł, albowiem podatek ten jest podatkiem obligatoryjnym, ustalany przez odpowiednie organy państwowe i obciąża właściciela nieruchomości niezależnie od tego czy nieruchomość jest zamieszkała bądź w inny sposób wykorzystywana, ani ewentualnie od liczby osób ją zamieszkujących. Do czasu sprzedaży nieruchomości w B. wnioskodawca był zobowiązany do ponoszenia opłat związanych z podatkiem od tej nieruchomości w takim samym stopniu, co uczestniczka, przy czym opłaty z tego tytułu mógł wnieść bezpośrednio do urzędu gminy. Zaniechał jednak tego obowiązku. Zobowiązany jest zatem do zwrotu na rzecz uczestniczki połowy dochodzonej kwoty z tego tytułu, tj. 604 zł (1208 : 2).

Uczestniczka dochodziła również zwrotu kosztów remontu przeprowadzonego w domu przy ul. (...) w B. po rozwodzie stron. Nie wykazała jednak, aby w jakimkolwiek zakresie był on konieczny. Ponadto nie konsultowała z wnioskodawcą ani zakresu tego remontu, ani jego ewentualnych kosztów. Również w tym przypadku wnioskodawca nie miał żadnego wpływu na prace remontowe, ich zakres, materiały zużyte w ich trakcie ani koszt poszczególnych prac i materiałów. Skoro uczestniczka samowolnie przeprowadziła remont, który nie służył utrzymaniu nieruchomości w stanie nie pogorszonym, to brak jest podstaw do obciążania wnioskodawcy wydatkami z tego tytułu.

Uczestniczka twierdziła, że w trakcie budowy domu w B. część prac budowlanych wykonywał jej ojciec oraz że była to darowizna z jego strony wyłącznie na rzecz uczestniczki. Z tego tytułu J. M. wyceniła te prace i dochodziła od wnioskodawcy zwrotu połowy ich wartości. Wnioskodawca nie kwestionował również, że przy budowie jego teść wykonywał prace budowlane. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika jednak, że w nowym domu od początku mieli zamieszkać nie tylko małżonkowie M. z dziećmi ale również rodzice uczestniczki. Okoliczność ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W tym czasie w małżeństwie stron dobrze się układało. Zarówno rodzice wnioskodawcy, jak i uczestniczki pomagali im w miarę swoich możliwości nie tylko finansowo ale również przy budowie domu i zajmowaniu się dziećmi. Ponadto rodzice uczestniczki mieli zamieszkać z małżonkami M., a zatem budowę domu traktowali również jako budowę swojego domu. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. Z. – ojca uczestniczki, że mówiąc o pomocy dla dzieci miał na myśli wyłącznie swoją córkę i wnuki, a nie wnioskodawcę, który nie jest jego dzieckiem. Z doświadczenia życiowego wynika, że w prawidłowo funkcjonującym małżeństwie, jakim było wówczas małżeństwo stron, rodzice współmałżonków nie czynią tego rodzaju rozróżnień, a jeżeli z jakiś powodów są czynione darowizny na rzecz tylko jednego z małżonków, to znajduje to wyraz w odpowiednich dokumentach bądź jest to w sposób wyraźny i jasny komunikowane na zewnątrz. Tymczasem żaden ze świadków składających zeznania w toku postępowania nie potwierdził, aby w trakcie budowy wspólnego domu ojciec uczestniczki dawał wyraz, że prace przy budowie wykonuje jako darowiznę na rzecz swojej córki. Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że prace te stanowiły nakład z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny.

Wnioskodawca żądał zasądzenia od uczestniczki odszkodowania z tytułu użytkowania przez nią ponad przysługujący jej udział samochodu osobowego marki V. w okresie od swojej wyprowadzki w dniu 16 sierpnia 2010 r. do września 2016 r. Sąd nie uwzględnił tego roszczenia.

Przepis art. 206 k.c. stanowi podstawę do określenia zakresu uprawnionego posiadania rzeczy wspólnej i korzystania z niej zarówno w sytuacji, w której możliwe jest zgodne współposiadanie i korzystanie z całej rzeczy przez wszystkich

uprawnionych bez względu na wielkość ich udziałów we współwłasności, jak i w sytuacji, w której z jakichkolwiek przyczyn, np. ze względu na charakter rzeczy lub faktyczny sposób władania nią, nie jest to możliwe. W tym drugim wypadku użyte w tym przepisie sformułowanie „w zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli” oznacza konieczność uwzględnienia wielkości udziałów przysługujących poszczególnym współwłaścicielom. Jeżeli bowiem tylko niektórzy współwłaściciele posiadają rzecz wspólną i korzystają z niej z naruszeniem wynikających z art. 206 k.c. analogicznych uprawnień innych współwłaścicieli, to taka sytuacja nie jest zgodna z tym przepisem, który nakazuje jednakowe traktowanie wszystkich uprawnionych. Granice zgodnego z prawem zakresu posiadania wyznaczyć trzeba w takim wypadku odpowiednio do wielkości ich udziałów we współwłasności. Współwłaściciel, który posiada rzecz wspólną w szerszym zakresie, niż mogą to czynić inni współwłaściciele, uzyskuje korzyść, która powinna zostać między nimi rozliczona. Kryterium tego rozliczenia powinna być w takiej sytuacji wielkość przysługujących im udziałów. Przepis art. 206 k.c. nie stanowi samodzielnej podstawy roszczenia o zapłatę wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy przez współwłaściciela. Służy jednak do oceny sposobu posiadania rzeczy wspólnej i korzystania z niej. W razie uznania, że ustalony w danej sprawie sposób jest niezgodny z tym przepisem, wyznaczenie zakresu uprawnionego posiadania i korzystania z rzeczy wspólnej następuje odpowiednio do wielkości udziałów we współwłasności. Taka sytuacja - w zależności od spełnienia dalszych przesłanek - może dawać podstawy do zastosowania art. 224 § 2 k.c. lub art. 225 k.c. (tak m. in. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z 14.10.2011 r., III CSK 288/10). Współwłaściciel może domagać się od pozostałych współwłaścicieli, korzystających z rzeczy wspólnej z naruszeniem art. 206 k.c. w sposób wyłączający jego współposiadanie, wynagrodzenia za korzystanie z tej rzeczy na podstawie art. 224 § 2 lub art. 225 k.c. (tak m. in. Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 19.03.2013 r., sygn. III CZP 88/12). Koncepcja zasądzenia wynagrodzenia za korzystanie przez jednego właściciela z rzeczy wspólnej sprowadza się do tego, że roszczenie o wynagrodzenie przysługuje w sytuacji, gdy władanie rzeczą w świetle art. 206 k.c. jest bezprawne. Jeżeli jeden ze współwłaścicieli naruszy lub pozbawi drugiego uprawnienia do korzystania z rzeczy wbrew jego woli, to narusza art. 206 k.c. Korzystanie z rzeczy nie jest natomiast bezprawne, gdy jeden ze współwłaścicieli zrezygnuje z wykonywania tego uprawnienia na rzecz innego lub innych współwłaścicieli.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że samochód marki V. został zakupiony przez strony w trakcie trwania małżeństwa celem wożenia ich wspólnych dzieci do szkoły i na zajęcia i pozostawał ich własnością w dacie wyprowadzki wnioskodawcy w dniu 16 sierpnia 2010 r. Małżonkowie użytkowali również samochód marki R. (...), który był zarejestrowany na ojca uczestniczki. Po wyprowadzce wnioskodawca nadal użytkował R., a uczestniczka V.. Było tak do stycznia 2011 r., kiedy doszło do awarii samochodu R.. Wnioskodawca skontaktował się wówczas ze swoim teściem, aby zabrał samochód do warsztatu. Następnie R. zostało sprzedane. Wnioskodawca nie wykazał, aby zwracał się później do uczestniczki o wydanie mu samochodu marki V.. Z powyższego wynika, że małżonkowie, dysponując zarówno swoim samochodem marki V., jak i samochodem ojca uczestniczki marki R., po wyprowadzce wnioskodawcy porozumieli się co do sposobu korzystania z obu samochodów. Po awarii R. wnioskodawca nie wnosił o wydanie mu samochodu V.. Nie można zatem mówić o tym, aby wnioskodawca został wbrew swojej woli pozbawiony możliwości korzystania z samochodu V.. Nie wykazał, aby zwracał się o jego wydanie i aby uczestniczka odmówiła mu wydania tego pojazdu. Z uwagi na to, że V. było wykorzystywane przez uczestniczkę, sprawującą bieżącą opiekę nad wspólnymi dziećmi stron, do wożenia dzieci do szkoły i na zajęcia, to zasądzenie w takim przypadku od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy odszkodowania za korzystanie ponad udział z przedmiotowego pojazdu byłoby również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Co do rat kredytu spłacanych przez wnioskodawcę i uczestniczkę, a zgłoszonych do rozliczenia w niniejszym postępowaniu.

W dacie rozvodu strony były w trakcie spłacania kredytu z dnia 17 listopada 2006 r. Oprócz wnioskodawcy i uczestniczki kredytobiorcami byli również rodzice uczestniczki i matka wnioskodawcy. W stosunku do banku wszyscy byli zatem odpowiedzialni za spłatę tego kredytu w całości jako dłużnicy solidarni (art. 366 k.c.). Zgodnie z art. 376 k.c. jeżeli jeden z dłużników solidarnych spełni świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik który spełnił świadczenie, może żądać zwrotu w częściach równych. Część

przypadająca na dłużnika niewypłacalnego rozkłada się między współdłużników. Z powyższego wynika, że każdemu z pięciu kredytobiorców przysługiwało roszczenie regresowe do każdego z pozostałych o zwrot zapłaconych rat w odpowiedniej części. Podkreślić należy, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie – w szczególności z zeznań świadka J. Z. – wynika, że wcześniej był zaciągnięty kredyt przez rodziców stron, który został spłacony między innymi ze środków pozyskanych z kredytu zaciągniętego w dniu 17 listopada 2006 r. W ocenie Sądu w toku niniejszego postępowania nie jest zatem możliwe rozliczenie rat kredytu spłaconych przez wnioskodawcę i uczestniczkę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt 4-6 postanowienia.

W pkt 7 postanowienia Sąd dokonał rozliczenia wzajemnych spłat i dopłat między wnioskodawcą a uczestniczką.

Sąd przyznał na własność uczestniczce postępowania zestaw mebli do sypialni o wartości 1000 zł, zestaw mebli do salonu o wartości 1200 zł oraz telewizor marki S. o wartości 300 zł. Z przyczyn wskazanych wcześniej w uzasadnieniu Sąd uwzględnił przy rozliczeniu również wartość pieca V. (1250 zł) oraz samochodu marki V. (2200 zł), mając na uwadze, że po rozwodzie stron pozostawały one w posiadaniu uczestniczki. Spłata na rzecz wnioskodawcy wynosi zatem 2975 zł ($5950 \text{ zł} : 2$). Kwotę tą należy pomniejszyć o 604 zł tytułem zwrotu na rzecz uczestniczki z tytułu połowy podatku od nieruchomości ($1208 : 2$) jako nakładu z jej majątku osobistego na majątek wspólny. Do zasądzenia od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy pozostaje zatem kwota 2371 zł ($2975 - 604$).

Z uwagi na sytuację finansową wnioskodawcy i uczestniczki Sąd w pkt 8 nie obciążył stron obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

O kosztach postępowania w punkcie 9 Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c., mając na uwadze, że udziały stron w przyczynieniu się do postania majątku wspólnego były równe, a koszty poniesione przez wnioskodawcę i uczestniczkę w toku postępowania podobne.